

ת"ד 1416/02/15 - מדינת ישראל נגד שון גפן

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
ת"ד 1416-02-15 מדינת ישראל נ' גפן (עציר)
לפני כבוד השופטת רות וקסמן
המאשימה
נגד
הנאשם
שון גפן (עציר)

02 יוני 2015

נוכחים

ב"כ המאשימה עו"ד בן אהרון

ב"כ הנאשם עו"ד ארבל

הנאשם הובא באמצעות שב"ס

ב"כ הנאשם

מבקש להבהיר כי רישיון הנהיגה נתפס בידי המשטרה ומצוי אצלה.

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע תשע עבירות המיוחסות לו בכתב האישום לפי הפירוט שלהלן:
 - א. נהיגה כשברמזור אור אדום - עבירה על תקנה 22א לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961 (להלן: "תקנות התעבורה").
 - ב. נהיגה בקלות ראש - עבירה על סעיף 62(2) בשילוב עם סעיף 38(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 (להלן: "פקודת התעבורה").
 - ג. התנהגות הגורמת נזק - עבירה על תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה.
 - ד. סירוב לבדיקת שכרות - עבירה על סעיף 62(3) לפקודת התעבורה.
 - ה. אי עצירת רכב במקום תאונה - עבירה על תקנה 144(א)(1) לתקנות התעבורה.
 - ו. אי הגשת עזרה לנפגע בתאונה - עבירה על תקנה 144(א)(2) לתקנות התעבורה.
 - ז. הזזת רכב המעורב בתאונה - עבירה על תקנה 144ב' לתקנות התעבורה.

עמוד 1

ח. אי הודעה מיד על תאונה - עבירה על תקנה 144(א)(4) לתקנות התעבורה.

ט. שימוש ברכב ללא פוליסת ביטוח בת תוקף, עבירה על סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש] תש"ל - 1970 (להלן: "פקודת ביטוח רכב מנועי").

2. עפ"י כתב האישום, העבירות הנ"ל בוצעו ביום 1.2.15 בסביבות השעה 14:50, בנתניה, בעת שהנאשם נהג ברכב פרטי דייהו מ.ר. 51-073-23 ברח' שדרות בנימין מדרום לצפון והתקרב לצומת מרומזר עם רחוב לילנבלום. הנאשם נכנס לצומת באור אדום וגרם לתאונת דרכים שבמסגרתה נחבל הנהג של הרכב הנפגע. לאחר התאונה נמלט הנאשם עם רכבו מבלי להשאיר את פרטיו, מבלי לבדוק את מצב המעורבים, מבלי להגיש עזרה או להמתין לשירותי ההצלה. הנאשם אף לא דיווח מיד לתחנת המשטרה על מקום התאונה ועל מצב הנפגעים. בנוסף, הנאשם סירב לתת דגימת דם לפי דרישת שוטר ועל כן הוא נאשם שנהג ברכב בהיותו שיכור וכן נמצא כי הנאשם נהג ברכב ללא פוליסת ביטוח תקפה.

3. הנאשם, יליד 1992, החל לנהוג בשנת 2009. חרף גילו הצעיר כבר עמדה לחובתו הרשעה בעבירה של נהיגה תחת השפעת סמים/אלכוהול מתאריך 11.8.2012, שבגינה נפסל רישיונו לתקופה של חמישה חודשים.

כמו כן עומדות לחובתו שתי הרשעות בעבירות של ברירת קנס בגין נהיגה ללא חגורת בטיחות ואי ציות לתמרור.

4. בעקבות התאונה נעצר הנאשם ע"י המשטרה, ובד בבד עם הגשת כתב האישום, עתרה המאשימה להורות על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים.

בתאריך 5.2.15 שוחרר הנאשם למעצר בית עפ"י הוראתי תחת איזוק אלקטרוני ובפיקוח שני מפקחים.

הנאשם הפר את מעצר הבית בשתי הזדמנויות שונות והושם שוב במעצר.

ביום 2.4.15 לאחר ששמעתי את הצדדים הוריתי כי הנאשם יותר במעצר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

5. המאשימה טענה כי העבירות שביצע הנאשם סיכנו ביטחון הציבור והמשתמשים בדרך ומעידות על זלזול מצידו בחוקי התנועה. לפיכך עתרה המאשימה לאמץ את מתחם הענישה המחמיר ולהטיל על הנאשם מאסר בפועל וכן פסילה ממושכת בגין חומרת העבירות ועברו התעבורתי המכביד של הנאשם ביחס לוותק שלו על הכביש ולאור מסוכנותו של הנאשם.

6. לעומתה טען ב"כ הנאשם כי יש להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם, שסובל ממום מולד שהצריך ניתוחים כואבים ואשר ממשיך ללוות את הנאשם גם בבגרותו והצריך אותו לשימוש של קנביס רפואי. הרישיון האחרון לשימוש סם פג ביום 30.8.14, ולטענת הסנגור, הפסקת השימוש ותסמונת הגמילה

דרדרו את הנאשם שהפך מאדם בר דעת לשבר כלי ואז ארע המקרה נשוא כתב האישום.

7. בנוסף טען ב"כ הנאשם כי המאשימה הסכימה בראשית ההליך לריצוי עונשו של הנאשם בדרך של עבודות שירות, אלא שמצבו הבריאותי והנפשי של הנאשם לא אפשר לו לקבל את ההצעה. מכל מקום, טוען הסנגור, כי לא ראוי להטיל על הנאשם מאסר בפועל וכי יש להסתפק בימי המעצר ולאפשר לנאשם לשקם את חייו באמצעות משפחתו שנרתמה למשימה.

8. על פי הוראות סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, נדרש ביהמ"ש לקביעת מתחם הענישה שהולם את העבירות שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון ההלימה, וזאת מתוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, ומידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כמפורט סעיף 40ט לחוק העונשין.

9. אין צורך להכביר מילים על חומרתה של עבירת נהיגה בזמן שכרות, שלגביה נפסק שהינה "אחת מן הסיבות המרכזיות לגרימתן של תאונות דרכים, דבר המסכן את שלום הציבור ופוגע בבטחונו". אשר על כן, מדיניות הענישה בעבירות אלה, מחייבת את בית המשפט לנהוג ביד קשה בנהגים שיכורים, תהא רמת האלכוהול בדמם אשר תהא" (רע"פ 7042/13 סולטאן נ' מ"י, ור' גם דברי כב' השופט ג'ובראן ברע"פ 2508/11 סמולנסקי נ' מ"י).

10. כפי שאפרט להלן מתחם הענישה בעבירת הנהיגה בשכרות נע בין מאסר על תנאי ועד מאסר בפועל למשך חודשים רבים, בהתחשב בעברו של הנאשם, בעבירות הנלוות לעבירת השכרות (כגון: נהיגה בפסילה) ובקיומו של מאסר על תנאי בר הפעלה.

11. הרף העליון של הענישה בעבירות של נהיגה בשכרות בא ליטוי בפ"ל (ים) 2141-12-12 מ"י נ' אהמד פהום שם נגזרו על נאשם שהורשע בפעם הרביעית בתוך שנתיים בעבירה של נהיגה בשכרות, 39 חודשי מאסר בפועל, שקוצרו לאחר הערעור ל-27 חודשים מאחורי סורג ובריח; ברע"פ 1369/08 יצחק ישראל נ' מ"י, נגזרו על הנאשם שנהג פעמיים בשכרות ופעם אחת בפסילה 7 חודשי מאסר בפועל, וכן מאסר על תנאי של 7 חודשים למשך 3 שנים, פסילה לתקופה של 4 שנים וקנס; בעפ"ת 1726506-12 שוורצקוף נ' מ"י, נדחה ערעורו של נאשם שנידון ל-5 חודשי מאסר בעבירת שכרות שנייה; בעפ"ת (ים) 2386-03-12 אפנאני נ' מ"י, הוטלו 5 חודשי מאסר בגין עבירת שכרות שניה שלוותה בתאונת דרכים; בפ"ל 2572-10-11 מ"י נ' בחתה, נגזרו 3 חודשי מאסר, בנוסף להחלת מאסר על תנאי בן שישה חודשים, על נאשם שהורשע בעבירה רביעית של נהיגה בשכרות בזמן פסילה; בתת"ע (ים) 3875-10-11 מ"י נ' אורי סיוון הוטלו שישה חודשי מאסר על נאשם שהורשע בשתי עבירות של נהיגה בשכרות ובגרם תאונת דרכים; ברע"פ 2238/09 מראד נ' מ"י, בעבירה שניה של שכרות נקבע כי יש הצדקה לכל הפחות לעונש של מאסר בפועל שלא בעבודות שירות וכן נגזרו 36 חודשי פסילה בפועל; גישה מקלה יותר נמצאת בפ"ל 3738-03-09 (חיפה) מ"י נ' סלוצקי, שם במקרה חמור במיוחד של נהג שנתפס פעמיים בעת פסילה כשהוא שיכור, העדיף ביהמ"ש את ריצוי

המאסר בדרך של עבודות שירות, על מנת שלא לפגוע בסיכויי השיקום של הנאשם; בתת"ע 4020-03-14 מ"י נ' **קעטבי הילה** כיבד ביהמ"ש הסדר טיעון וגזר על נהגת שהורשעה בעבירה שניה של שכרות וללא רישיון נהיגה תקף פסילה בפועל בת 48 חודשים, מאסר ופסילה מותנים וקנס בסך 2,000 ₪.

12. בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם, עפ"י סעיף 40ט לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") יש להתחשב בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ובענייננו בנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה (ס"ק 3) - מאחר שהנאשם נהג כשהוא תחת השפעת אלכוהול וללא פוליסת ביטוח בת תוקף, הנזק שעלול היה להיגרם ממעשיו הינו נזק כפול, הן הסיכון לציבור המשתמשים בדרך והן הנזק הכלכלי במקרה של תאונת דרכים ללא כיסוי ביטוחי. כאמור בדברי כב' השופט רובינשטיין ברע"פ 1211/12 **ישראלי נ' מ"י**).

13. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדר מתחם העונש שקבעתי לעיל, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

- א. הפגיעה של העונש בנאשם - הנאשם צעיר וסובל ממום מולד שמשפיע על מצבו הנפשי. הנאשם זקוק לטיפול וברי כי עונש מאסר ממושך יפגע בו ויקשה על שיקומו.
- ב. נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו - הנאשם הודה בביצוע העבירות.
- ג. עברו הפלילי של הנאשם או העדרו - לחובת הנאשם הרשעה קודמת בעבירה של נהיגה בזמן שכרות.

14. התסקיר של שירות המבחן בעניינו של הנאשם מפרט את הקשיים בהם נתקל הנאשם, אשר הביאו להתדרדרות במצבו הנפשי כולל שימוש באלכוהול וסמים. עפ"י התסקיר הנאשם "מבטא כיום הבנה ראשונית באשר לדפוסים ולקשיים שהובילו לביצוע העבירות, אף בכל הנוגע לצריכת חומרים ממכרים ולדפוס חוזר של נהיגה תחת השפעת חומרים ממכרים... כשלבדבריו הוא מוכן לבחון מצבו באופן מעמיק יותר בהליך טיפולי נפשי".

15. עוד נאמר בתסקיר כי לאור מורכבות מצבו של הנאשם והסיכון הנשקף מהתנהלותו, כשלא נוצר בסיס ראשוני בעיתוי זה לקשר טיפולי לאור קשייו של הנאשם לתת אמון ולהיעזר כשהוא מגלה פאסיביות ומשמר עמדה של חוסר אונים וקורבנות ו"משליך האחריות לשינוי ולשיקום מצבו על גורמים חיצוניים **אין בידינו לבוא בהמלצה טיפולית בעניינו**" (ההדגשה שלי - ר.ו.).

16. יוצא איפוא שהאפשרות לשיקומו של הנאשם תלויה לחלוטין ברצונו וביכולתו של הנאשם לחולל שינוי בחייו ובהתגייסות של בני משפחתו לסייע לו, כאשר במועד מתן החלטה זו אין תכנית מסודרת לשיקום

מטעם הגורמים המוסמכים.

17. בנוסף לשיקולים הנ"ל יש לתת את הדעת לשיקול של הרתעת היחיד בגדרו של המתחם, וזאת בהתחשב בכך שהנאשם, חרף גילו הצעיר, כבר נתפס בפעם השניה כשהוא נוהג תחת השפעת אלכוהול וכן יש לתת את הדעת לשיקול הרתעת הרבים בגדרו של המתחם.

במקרה דנן, יש חומרה יתרה לעבירה של נהיגה בשכרות, לא רק משום שמדובר בעבירה חוזרת, אלא משום שמיד לאחר ביצוע העבירה הסתלק הנאשם מזירת התאונה, שבמסגרתה נחבל נהג אחר, מבלי למסור פרטים ומבלי לדווח.

18. לפני שאגזור את עונשו של הנאשם ולמען השלמת התמונה אציין כי ביום 4.5.15, כשבוע לאחר שהסתיימו הטיעונים לעונש הודיעו ב"כ הצדדים לביהמ"ש כי הגיעו להסדר טיעון שלפיו "התביעה עותרת באשר לרכיב המאסר לעונש של 4 חודשי מאסר בפועל בקיזוז ימי מעצרו מאחורי סורג ובריח... וההגנה רשאית לעתור לעונש מאסר בן שלושה חודשים בקיזוזים האמורים. שאר רכיבי הענישה לשיקול דעת בית המשפט...".

19. ייאמר כי, בנסיבות העניין, ולאחר ששלב הטיעונים לעונש כבר הסתיים, לא היה מקום מצד התביעה לנסות ולהגיע להסדר טיעון בעניין העונש.

20. עם זאת, מטעמי מדיניות משפטית ולנוכח הלכת בית המשפט העליון, בעניין כיבוד הסדרי טיעון, ולאחר ששקלתי הטיעונים, אתן ידי להסדר ככל שהוא קובע טווחי מאסר ואכבדו.

21. לגופו של עניין, עסקינן בנאשם שהגורל התאכזר אליו. ברור לכל כי העבירות שביצע לא נובעות מאופי עברייני וכי התנהגותו, שלעיתים קרובות חורגת מגדר התנהגות נורמטיבית, היא תוצאה ישירה ועקיפה ממצבו הרפואי המורכב. שליחתו למאסר מאחורי סורג ובריח איננה פיתרון במקרה זה, לא בהיבט של מטרות הענישה ובוודאי שלא מההיבט האישי.

22. אמנם הנאשם נעצר עד תום ההליכים אולם צעד זה ננקט, כזכור, רק לאחר שהנאשם הפר בצורה בוטה את תנאי מעצר הבית שבו היה נתון במשך כשלושה שבועות מיום 5.2.15 ועד יום 27.2.15, ולאחר שהמפקחים שמינתי איבדו באופן אפקטיבי את יכולת הפיקוח. אני תקווה כי השהות הקצרה יחסית של הנאשם מאחורי סורג ובריח היה כדי להרתיע ולהזהיר את הנאשם מפני הצפוי לו במקרה שיזניח את בעיותיו הרפואיות ולא יקבל טיפול מתאים.

23. מצד שני, מצבו הבריאותי של הנאשם והבעיות הנובעות מכך, אינם יכולים בשום אופן לשמש תירוץ לביצוע עבירות פליליות לרבות עבירות תנועה חמורות שמסכנות את הנאשם עצמו ו/או את ציבור

המשתמשים בדרך. שומה על בית המשפט להבטיח, באמצעים המסורים בידיו, כי הנאשם, שרמת המסוכנות הנשקפת ממנו כיום היא ברמה גבוהה ביותר, לא יהווה עוד סכנה על הכביש.

24. אשר על כן, לאחר שאיזנתי בין השיקולים השונים, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **מאסר**

אני דנה את הנאשם למאסר למשך 3 חודשים מאחורי סורג וברית.

מתקופה זו יש לנכות את כל הימים שבהם שהה הנאשם במעצר החל מיום 1.2.15, למעט הימים שבהם שהה במעצר בית (5.2.15-27.2.15).

למען הסר ספק, הנאשם ישוחרר ממעצר עוד היום.

ב. **מאסר על תנאי**

הנני מורה על עונש של מאסר לתקופה של 6 חודשים וזאת על-תנאי למשך 3 שנים, התנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה של נהיגה בזמן פסילה או נהיגה בשכרות או נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים/סמים.

ג. **פסילה בפועל**

הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 48 חודשים ללא ניכוי ימי פסילה מנהלית.

מאחר והרישיון הופקד במשטרה, תנפיק המזכירות אישור הפקדה ללא צורך בהפקדה נוספת.

הפסילה הינה בנוסף לכל פסילה אחרת ככל וקיימת.

ד. **פסילה על תנאי**

הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 5 שנים וזאת על-תנאי למשך 3 שנים. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור אותה/ עבירה/ות שעליה/ן הורשע .

ה. **קנס**

אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 1,500 ₪ או 14 ימי מאסר שיישא תמורתם.

הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 15.7.15 ובכל 15 לכל אחד מן החודשים שלאחר מכן.

היה והקנס או שיעור משיעוריו לא ישולם במועד, תעמוד יתרת הקנס לתשלום מיידי בצירוף ריבית פיגורים.

ב"כ הנאשם והנאשם הונחו לגשת למזכירות לקבל שוברי תשלום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז תוך 45 ימים מהיום.

ניתנה והודעה היום ט"ו סיוון תשע"ה, 02/06/2015 במעמד הנוכחים.

רות וקסמן , שופטת

הוקלד על ידי איריס יזהר